

Enthousiaste beginners...

Toen ik dertien was, zag ik de gitaar van mijn moeder op de zetel liggen. Er lag een boekje naast met de titel 'Hold Down a Chord' (een akkoord spelen).

Ik pakte de twee en begon te leren. De eerste dagen werden weken, dan maanden en dan jaren. In het begin was het lastig voor mijn familie. Maar uiteindelijk had ik zoveel vooruitgang gemaakt dat anderen bereid waren om te luisteren wanneer ik speelde.

In de voorbije paar jaar hebben een heleboel andere mensen hetzelfde pad gevolgd. Volgens Fender, een van de bekendste

gitaarbouwers, zijn er alleen al tijdens de coronapandemie 16 miljoen nieuwe gitaristen bij gekomen. In de VS alleen.

Driekwart van de nieuwe spelers zeiden dat ze hun extra vrije tijd, als gevolg van de pandemie, gebruikten om te oefenen.

Dat is zeker goed nieuws voor de gitaarindustrie. En hopelijk zullen we nieuwe muzikanten en nieuwe muziek horen in de komende jaren. Maar we kunnen niet verwachten dat iedereen ermee doorgaat.

Eerdere onderzoeken door Fender hebben aangetoond

dat negen op de tien nieuwe gitaristen stoppen binnen een jaar.

Dat is iets dat we ook bij andere activiteiten zien. De meeste nieuwe leden bij sportclubs houden het minder dan een jaar vol. Veel mensen beginnen met fitness in januari en zijn tegen augustus allang gestopt.

In feite is dit een fenomeen dat managementkenners lang geleden hebben vastgesteld. We starten als enthousiaste beginners, met weinig of geen bekwaamheid. Maar vooraleer we het beter kunnen, raken we teleurgesteld.

De teleurstelling blijft vaak, zelfs als we vooruitgang boeken. Alleen in de laatste fase vinden we ons enthousiasme terug. Voor beginners zijn er vaak ontbrekende stukken kennis of inzicht, die duidelijk zijn voor de gevorderden. Maar mysterieus of gewoon onbekend voor nieuwelingen. Dit komt niet alleen voor bij werk, hobby's en vaardigheden. Maar ook op geestelijk vlak. Ik geef een voorbeeld vanuit het Bijbelboek 'Handelingen'.

"Intussen arriveerde in Efeze een Joodse man die Apollos heette en uit Alexandrië afkomstig was. Hij was hoogopgeleid en had een grondige kennis van de Schriften. Hij had onderricht ontvangen over de Weg van de Heer en sprak met veel enthousiasme. Wat hij over Jezus leerde was correct, maar hij kende enkel de doop van Johannes. Hij begon vrijmoedig in de synagoge te spreken. Toen Priscilla en Aquila hem hadden horen spreken, namen ze hem apart en legden de Weg van God nauwkeuriger aan hem uit. En toen hij naar Achaje wilde doorreizen, bemoedigden de christenen hem en schreven ze aan de discipelen daar dat die hem moesten verwelkomen. In Achaje aangekomen, was Apollos een grote steun voor de mensen die door genade tot geloof waren gekomen."

Bijbel, boek Handelingen 18:24-28.

Efeze was een stad in het huidige Turkije. En Priscilla en Aquila waren christenen die bevriend waren met de apostel Paulus. Alexandrië was een enorm grote Egyptische stad, waar veel Joden woonden, waaronder ook veel joodse christenen.

Apollos was duidelijk iemand die de Hebreeuwse Bijbel, door ons het Oude Testament genoemd, goed kende. Hij had zeker veel over Jezus gehoord. Maar op dat moment had hij geen persoonlijke relatie met Jezus. Hij kende 'de doop van Johannes', dat wil zeggen een doop waarin je je zonden belijdt. Johannes de Doper was de neef van Jezus. En hij was een super-belangrijke figuur geweest in de joodse wereld. Later, toen de joodse historicus Josefus over die tijden schreef, besteedde hij een lang deel van zijn boek aan Johannes. Op een of andere wijze had Apollos gekozen om Jezus te belijden, en zelfs te promoten, zonder dat hij het volledig begreep.

Veel mensen zijn doorgestaan met iets moeilijks, zoals gitaar spelen of het leveren van sportieve prestaties. Ze kunnen een moment aanduiden waarop iemand anders naar hen toekwam om dingen verder uit te leggen. Ik vraag me soms af of de negen op tien nieuwe gitaristen die stoppen, gewoon iemand missen om hen te helpen en te bemoedigen.

Vaak treffen we ontbrekende stukken kennis of inzicht aan, die mysterieus of gewoon onbekend zijn voor nieuwelingen.

Martin Turner

foto: Samuel Gevinner

In zijn begrip van wie Jezus was, was Apollos een enthousiaste beginnening. Priscilla en Aquila kwamen precies op het juiste moment bij hem. Nu het ontbrekende stuk van zijn kennis was aangevuld, kon hij doorgaan op basis van de vele kennis die hij al had. Dit geldt ook voor ons. Ben jij iemand met veel kennis van filosofie, of rechten, of wetenschap, of heb je een professionele vaardigheid? Die dingen kunnen grote inzichten bieden bij het christelijke geloof. Maar voordat ze kunnen worden geïntegreerd, moet je Jezus persoonlijk leren kennen. Dit is niet een kwestie van het nemen van godsdienstige stappen - Apollos was al door Johannes gedoopt. En hij had waarschijnlijk ijverig gestudeerd in de synagoge.

We zien doorheen het boek Handelingen - en de rest van het Nieuwe Testament - hoe we een persoonlijke relatie met Jezus mogen beginnen. De zin die dat voor mij op de meest beknopte manier weergeeft, staat in het bijbelboek Openbaring. Jezus zegt: *"Zie, Ik sta voor de deur en Ik klop. Als iemand de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en met hem aan tafel gaan, en hij met mij."*

Elders wordt dat verder uitgelegd. We zouden het als drie stappen kunnen zien.

Ten eerste: toegeven dat God God is. Dit is niet 'geloof' in de moderne zin van een diepe emotionele overtuiging. Het is eerder een intellectuele overschakeling. Van denken dat als er een God is, dat Hij dan niets met mij wil te maken hebben, naar het erkennen van God als de Schepper van de kosmos en van mijzelf.

Ten tweede - en dit is waar Johannes het over had: erkennen dat we God de rug hebben toegekeerd. Hoewel we met ons geweten wisten dat sommige dingen verkeerd zijn, hebben we gekozen om die toch te doen. Dit heeft ons van God gescheiden.

Ten derde: aanvaarden dat Jezus in onze plaats gestorven is, om ons bij God terug te brengen. Hij heeft de prijs van mijn zonde betaald, zoals iemand een boete voor een ander kan betalen. Maar dit is geen intellectuele stap. Om dit echt te aanvaarden, moeten wij Jezus in ons hart uitnodigen binnen te komen als Redder en Heer.

Dit is iets persoonlijks - een ander kan het niet voor jou doen. En het kan niet gedaan worden als groep. Jezus belooft dat wanneer wij Hem uitnodigen, Hij binnenkomt. Zijn Geest komt in ons wonen. Dan zijn we wedergeboren, zoals Hij heeft beloofd.

Dit is wat Priscilla en Aquila

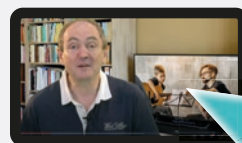
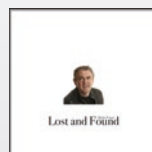
aan Apollos uitlegden. En wat gebeurde er vervolgens? Er was geen wachtperiode. Apollos moest niet bewijzen dat hij alles had begrepen, of dat hij nu veranderd was. Hij is gewoon onmiddellijk weer gaan debatteren.

Zo is het ook voor ons. Jezus in je leven vragen is levensveranderend. Maar we gaan rechtstreeks verder met onze levens. We leven anders, omdat de Heilige Geest nu in ons is. Hij helpt ons om met onze zonden af te rekenen en geeft ons een nieuwe vreugde. Maar we leven ook verder zoals voordien - met alles wat we reeds wisten en begrepen, nu getransformeerd door ons nieuwe leven in Christus.

De uitnodiging van Jezus geldt ook vandaag, ook voor jou, en ook voor mij.

Martin Turner

Martins nieuwe album "Lost and Found" is te vinden op MartinMTurner.bandcamp.com.

Bezoek de online versie op <https://youtu.be/cMDVEmOXLGQ>